

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16Csp/177/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620206370
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2022:7620206370.4

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav Baláž, v spore žalobcu: R. T. D., D..O..M., G. X, XXX XX J.- G., W. XXXXXXXX, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739 proti žalovanému : W. Ž., L.. XX.XX.XXXX, J. J. XXX, v konaní o zaplatenie 312,30 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Nepriznáva sa žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 28.12.2020 v znení jej písomného doplnenia doručeného súdu dňa 07.05.2021 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 312,30 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 312,30 EUR od 11.02.2018 do zaplatenia, ako aj trovy konania.

2. Svoju žalobu odôvodňoval tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.03.2019 uzatvorenej medzi postupcom K. D., D.. O.. M., D. D. O. XX, XXX XX J., W.: XX XXX XXX (ďalej aj „postupca“) a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaný uzavreli dňa 22.12.2015 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. 3087173 (ďalej aj „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bol záväzok postupcu zriadiť a poskytovať službu: nájom koncového zariadenia, nájom hd stb, satelit štandard, prerušenie poskytovania služby pre neplatenie, aktivačný poplatok za stb, základná inštalácia technikom, v súlade so všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb a cenníkom pre poskytovanie služieb podniku, ako aj záväzok žalovaného riadne a včas platiť cenu za zariadenie a poskytovanie služieb podľa zvoleného programu a dodržiavať svoje povinnosti v súlade s touto Zmluvou. Cena za poskytované služby bola stanovená podľa Zmluvy v osobitných podmienkach pre poskytovanie služieb satelitnej televízie, všeobecných podmienkach pre poskytovanie verejných služieb a cenníku pre poskytovanie služieb postupcu. Za poskytnuté služby vystavil postupca žalovanému faktúry a to :

1. Faktúra č. 1603146955 na sumu 12,60 EUR so splatnosťou 10.04.2016
2. Faktúra č. 1604113420 na sumu 14,90 EUR so splatnosťou 10.05.2016
3. Faktúra č. 1608120993 na sumu 15,00 EUR so splatnosťou 10.09.2016
4. Faktúra č. 1609113911 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.10.2016
5. Faktúra č. 1610114183 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.11.2016
6. Faktúra č. 1611114236 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.12.2016
7. Faktúra č. 1612113582 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.01.2017
8. Faktúra č. 1701114640 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.02.2017
9. Faktúra č. 1702114278 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.03.2017
10. Faktúra č. 1703114460 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.04.2017

11. Faktúra č. 1704114079 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.05.2017
12. Faktúra č. 1705113896 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.06.2017
13. Faktúra č. 1706113423 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.07.2017
14. Faktúra č. 1707113172 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.08.2017
15. Faktúra č. 1708113423 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.09.2017
16. Faktúra č. 1709113142 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.10.2017
17. Faktúra č. 1710112801 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.11.2017
18. Faktúra č. 1711112442 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.12.2017
19. Faktúra č. 1801135866 na sumu 312,30 EUR so splatnosťou 10.02.2018

V rámci Faktúry č. 1801135866 si postupca uplatnil o. i. aj pokutu za nevrátenie zariadení špecifikovaných v Zmluve ako aj predmetnej faktúre z titulu porušenia zmluvnej povinnosti žalovaného vrátiť po skončení Zmluvy predmetné technické zariadenia. Pokuta zahŕňa jednak náklady postupcu na obstaranie zariadenia spolu s príslušenstvom a tiež náklady na vymáhanie, ktoré by postupcovi/žalobcovi nevznikli, ak by si žalovaný splnil svoju povinnosť vrátiť postupcovi jeho zariadenia, ktoré mal žalovaný k dispozícii len na dobu trvania Zmluvy za účelom čerpania služieb. Postupca/žalobca si pokutu uplatňuje ako kompenzáciu škody (alternatívne náhradu škody) z titulu porušenia zmluvnej povinnosti žalovaného, spočívajúcej v nevrátení zariadení. Vzhľadom na to, že žalovaný vyššie uvedené faktúry za poskytnuté služby postupcovi neuhradil riadne a včas, postupca odstúpil od Zmluvy v súlade s ust. § 44 ods. 11 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov ako aj v súlade s ustanoveniami všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 399,80 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 399,80 EUR a príslušenstva vo výške 0,- EUR, a to v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalobca si na základe svojho dispozičného oprávnenia uplatňuje touto žalobou nárok vyplývajúci z nasledujúcich faktúr:

1. Faktúra č. 1801135866 na sumu 312,30 EUR so splatnosťou 10.02.2018

Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu spísania žaloby neuhradil dlžnú sumu ani len čiastočne.

3. Žalovanému sa nepodarilo doručiť súdne písomnosti do vlastných rúk na adresu uvedenú v žalobe, t.j. J. XXX, ktorá je zároveň adresou jeho trvalého pobytu. Podľa správy OO PZ D. E. žalovaný sa v mieste trvalého pobytu nenachádza, ale je spolu so svojou rodinou v S. v meste D. na presne nezistenej adrese. Žalovaný sa nenachádza ani v evidencii ZVJS. Podľa správy Daňového úradu T., pobočka D. L. E. menovaného vo svojom systéme finančnej správy neevidujú. Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka D. L. E. žalovaný nie je vedený ako poberateľ dávok dôchodkové poistenia, dávok v nezamestnanosti a nemocenských dávok. Podľa správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny D. L. E. toho času nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nie je ani poberateľom pomoci v hmotnej núdzi a príspevkov a ani iných štátnych sociálnych dávok.

4. Dňom 1.7.2016 vstúpil do účinnosti zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. V zmysle ustanovení § 69 tohto procesného predpisu súd môže ustanoviť procesného opatrovníka len fyzickej osobe, ktorá nemôže samostatne konať pred súdom a nemá zákonného zástupcu, prípadne ak jej zákonný zástupca nemôže za fyzickú osobu konať alebo ak je nečinný, čo nebol prípad žalovaného v tomto konaní. Súd v zmysle nového procesného predpisu musel žalovanému doručovať žalobu postupom podľa § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku, t.j. oznámením o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu, pričom žaloba sa v takomto prípade považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručení, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Dňa 13.10.2021 súd v uvedenom spore vyvesil na úradnej tabuli súdu a zároveň v ten istý deň zverejnil aj na svojej webovej stránke oznámenie o doručení súdnych listín žalovanej, a to žaloby, príloh k žalobe predložených žalobcom, uznesenia - výzvy na vyjadrenie sa k žalobe, poučenia strany civilného sporového konania o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach podľa § 292 Civilného sporového poriadku, potvrdenia o pridelení veci na rozhodnutie. V zmysle § 116 ods. 2 CSP sa vyššie uvedené súdne písomnosti považovali za doručené žalovanému dňa 28.10.2021.

5. Žalovaný k žalobe nepodal žiadne písomné vyjadrenie aj keď bol na to vyzvaný tunajším súdom uznesením sp.zn. 16Csp/177/2021-138 zo dňa 11.05.2021, ktoré mu spoločne so žalobou, jej prílohami a procesným poučením bolo doručené postupom podľa § 116 Civilného sporového poriadku dňa 28.10.2021.

6. Písomným podaním doručeným súdu dňa 27.05.2021 žalobca na výzvu súdu oznámil, že nakoľko si žalovaný neplnil zmluvné povinnosti riadne a včas, postupca v súlade s článkom 6. bod 9.) Všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb (ďalej len ako „VP“) využil svoje právo a odstúpil od zmluvy z dôvodu uvedeného v písm. b) a teda, že žalovaný nezaplatil cenu za poskytnuté služby ani do 60 dní po dni splatnosti. Citujúc uvedený článok 6. bod 9.) VP, ako aj § 44 ods. 11 písm. b) zák. č. 351/2011 Z. z. uviedol, že nedisponuje písomným dokumentom ktorý by preukazoval ukončenie zmluvného vzťahu, aj napriek uvedenému však žalobca v konaní tvrdil a tvrdí, že k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo v súlade s ust. § 44 ods. 11 písm. b) zák. č. 351/2011 Z. z. a v súlade s článkom 6. bod 9.) VP z dôvodu, že žalovaný nezaplatil cenu za poskytnuté služby ani do 60 dní po dni splatnosti. Ďalej citujúc § 151 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok poukázal na to, že žalovaný žiadnym spôsobom nenamietal existenciu, resp. nepoprel existenciu ani zánik zmluvného vzťahu, a preto považuje preukázanie vzniku a zániku zmluvného vzťahu za nesporné skutkové tvrdenia, ktoré nie je v konaní potrebné dokazovať. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa č. k. 24Co/152/2018-90, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11CoCsp/45/2020 z 22.10.2020, ako aj na uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/349/2019 z 28.10.2020, z ktorých citoval. Tiež uviedol, že ukončenie alebo neukončenie zmluvného vzťahu nemá na uplatnený nárok žiadny vplyv, nakoľko ten žalobca odvodzuje od faktúr vystavených na základe riadne uzavretej Zmluvy. Ukončenie zmluvného vzťahu má za následok výlučne to, že zmluvou deklarované služby už žalovanému nie sú naďalej poskytované, avšak aj naďalej je povinný uhradiť cenu už poskytnutých služieb v zmysle vystavených faktúr. Citujúc § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z. z., ako aj časti III., čl. 3 bodu 1 písm. i) Všeobecné podmienky pre poskytovanie verejných služieb uviedol, že žalovaný bol pred postúpením pohľadávky na žalobcu v omeškaní s úhradou svojho peňažného záväzku dlhšie ako 90 dní o čom v konaní doložil aj postupom vystavené a žalovaným neuhradené faktúry, ktoré už uvádzal v žalobe. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný bol pred postúpením pohľadávky v omeškaní s úhradou uvedených faktúr po dobu dlhšiu ako 90 dní a zároveň bol na úhradu vyzývaný o čom žalobca v konaní doložil neuhradené faktúry.

7. Súd vytýčil v predmetnom spore termín pojednávania, na ktorom rozhodol v spore, ktorého sa žalobca, jeho právny zástupca a ani žalovaný nezúčastnili, pričom právnenému zástupcovi žalobcu bolo predvolanie doručené dňa 14.12.2021 a tento svoju neúčast' a neúčast' žalobcu riadne ospravedlnil písomným podaním zo dňa 20.01.2022.

8. Žalovanému bolo doručované predvolanie na adresu jej trvalého pobytu. Uvedená súdna zásielka s predmetným predvolaním adresovaným žalovanej sa v súlade s ust. § 31a ods. 10 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) považovala za vrátenú súdu dňa 09.01.2022. Postupom podľa § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie, súd považoval uvedenú zásielku - t.j. predvolanie na pojednávanie za doručené žalovanému dňom 09.01.2022. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní žiadnym spôsobom neospravedlnil.

9. Vzhľadom na uvedené preto súd konal a napokon aj v spore rozhodol bez účasti strán sporu.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to so Zmluvou o poskytovaní verejných služieb č. 30807173 zo dňa 22.12.2015, s faktúrami č. 1603146955 , č. 1604113420 , č. 1608120993 , č. 1609113911 , č. 1610114183 , č. 1611114236 , č. 1612113582 , č. 1701114640 , č. 1702114278 , č. 1703114460 , 1704114079 , č. 1705113896 , č. 1706113423 , č. 1707113172 , č. 1708113423 , č. 1709113142 , č. 1710112801 , č. 1711112442 ,1801135866 a č. 1801135866 , so Všeobecnými podmienkami na poskytovanie verejných služieb spoločnosti K. D. účinnými od 01.03.2015, s Osobitnými podmienkami pre poskytovanie služieb káblovej televízie K. D. účinnými od 01.03.2015, s Osobitnými podmienkami pre poskytovanie služieb satelitnej televízie K. D. účinnými od 01.03.2015, s Osobitnými podmienkami pre poskytovanie služieb internetového prístupu K. D. účinnými

od 01.03.2015, s Osobitnými podmienkami pre poskytovanie služieb mobilnej televízie K. N. M. K. D. účinnými od 04.12.2015, s Cenníkom pre poskytovanie služieb spoločnosti K. D. účinným od 01.11.2015, so Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.03.2019 a s Prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok - prehľadom dlžných súm vedeným právny predchodcom žalobcu na žalovaného, s prípisom žalobcu zo dňa 30.04.2019 označeným ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky“, s prípisom právneho zástupcu žalobcu sp.zn. 5.762.735 označeným ako „ Pokus o zmier“ zo dňa 13.11.2020, a zistil tento skutkový stav:

11. Právny predchodca žalobcu, K. D., D.. O.. M., D. D. O. XX, XXX XX J., W.: XX XXX XXX uzavrel so žalovaným dňa 22.12.2015 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. 30807173, na základe ktorej právny predchodca žalobcu žalovanému poskytoval pôvodne službu Satelitnej televízie „SATELIT Štandard“ v súlade s podmienkami uvedenými v tejto zmluve, pričom mu poskytoval aj ďalšie služby počítajúce v nájme Koncového zariadenia (prvé zariadenie HD STB, druhé zariadenie HD STB).

12. Žalovaný riadne a včas neuhradzoval právny predchodcovi žalobcu poskytnuté služby, ktoré mu boli vyúčtované faktúrami a to faktúrou č. 1603146955 na sumu 12,60 EUR so splatnosťou 10.04.2016, faktúrou č. 1604113420 na sumu 14,90 EUR so splatnosťou 10.05.2016, faktúrou č. 1608120993 na sumu 15,00 EUR so splatnosťou 10.09.2016, faktúrou č. 1609113911 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.10.2016, faktúrou č. 1610114183 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.11.2016, faktúrou č. 1611114236 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.12.2016, faktúrou č. 1612113582 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.01.2017, faktúrou č. 1701114640 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.02.2017, faktúra č. 1702114278 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.03.2017, faktúrou č. 1703114460 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.04.2017, faktúra č. 1704114079 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.05.2017, faktúrou č. 1705113896 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.06.2017, faktúrou č. 1706113423 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.07.2017, faktúrou č. 1707113172 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.08.2017, faktúrou č. 1708113423 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.09.2017, faktúrou č. 1709113142 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.10.2017, faktúrou č. 1710112801 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.11.2017a faktúrou č. 1711112442 na sumu 3,00 EUR so splatnosťou 10.12.2017 a faktúrou č. 1801135866 na sumu 312,30 EUR so splatnosťou 10.02.2018.

13. Následnou faktúrou č. 1801135866 splatnou dňa 10.02.2018 právny predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanému sumu 312,30 EUR, ktorá predstavovala súčet v uvedenej faktúre bližšie účtovaných položiek a síce aktivačného poplatku za STB v sume 26,50 EUR (vrátane DPH), položky „ Diferenciácia Základný balík na Maxi“ v sume 3,30 EUR (vrátane DPH), pokuty za nevrátenie Scart/ HDMI kábla 2x 3,--EUR (bez DPH), teda 6,--EUR (bez DPH) , pokuty za nevrátenie Diaľkového ovládača 2x 10,--EUR (bez DPH), teda 20,--EUR (bez DPH) ,pokuty za nevrátenie Koncového zariadenia 2x 50,--EUR (bez DPH), teda 100,--EUR (bez DPH) ,pokuty za nevrátenie Smart karty 2x 19,90 EUR (bez DPH), teda 39,80EUR (bez DPH) ,pokuty za nevrátenie Zdrojového kábla 2x 10,--EUR (bez DPH), teda 20,--EUR (bez DPH) ,pokuty za porušenie záväzku viazanosti 50,--EUR (bez DPH), a položky „Základná inštalácia technikom“ v sume 50,--EUR (vrátane DPH).

14. Podľa písomného vyjadrenia žalobcu tento nedisponuje písomným dokumentom, ktorý by preukazoval ukončenie zmluvného vzťahu.

15. Podľa Časti VIII „Oznamovanie, doručovanie“, bod 2 Všeobecných podmienok na poskytovanie verejných služieb spoločnosti K. D. účinných od 01.03.2015, Akúkoľvek informáciu, oznámenie, upomienku, faktúru, výpoveď Zmluvy, odstúpenie od Zmluvy alebo iné oznámenie Podniku (ďalej len „Oznámenie Podniku“) doručuje Podnik Účastníkovi niektorým z nasledovných spôsobov (okrem iného - poznámka súdu) :

- a) kvalifikovaným oznámením alebo
- b) bežným oznámením alebo
- c.) oznámením prostredníctvom volania , zaslaním SMS správy, MMS správy, faxom alebo e-mailom alebo
- d.) osobne na Predajnom mieste Podniku
- e.) iným spôsobom.

16. Podľa Časti VIII „Oznamovanie, doručovanie“, bod 3 Všeobecných podmienok na poskytovanie verejných služieb spoločnosti K. D. účinných od 01.03.2015, Za kvalifikované oznámenie sa považuje doručenie Oznámenia Podniku doporučenou zásielkou na poslednú známu adresu Účastníka. Oznámenie Podniku sa považuje za oznámené dňom, keď Účastník prevezme doručované Oznámenie Podniku a potvrdí jeho prevzatie subjektu poverenému doručovaním. Ak nemožno Oznámenie Podniku z akéhokoľvek dôvodu doručiť takýmto spôsobom, považuje sa Oznámenie Podniku za doručené a oznámené posledným dňom odbernej lehoty určenej na jeho vyzdvihnutie po tom, ako bolo uložené u subjektu povereného doručovaním (napr. poštový podnik), a to aj v prípade, že sa Účastník o uložení Oznámenia Podniku nedozvedel.

17. Podľa Časti VIII „Oznamovanie, doručovanie“, bod 4 Všeobecných podmienok na poskytovanie verejných služieb spoločnosti K. D. účinných od 01.03.2015, Za bežné oznámenie sa považuje doručenie Oznámenia Podniku na poslednú známu adresu Účastníka s tým, že v prípade akýchkoľvek pochybností ohľadne okamihu doručenia sa Oznámenie Podniku považuje za doručené vo štvrtý kalendárny deň po jeho odoslaní.

18. Dňa 27.03.2019 uzatvorili právny predchodca žalobcu, K. D., D.. O.. M., D. D. O. XX, XXX XX J., W.: XX XXX XXX ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok, podľa prílohy ktorej jej predmetom okrem iného mali byť aj pohľadávky právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému, ktoré si žalobca uplatňuje v tomto sporovom konaní.

19. Písomným prípisom zo dňa 30.04.2019 označeným ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ žalobca mal oznámiť žalovanému postúpenie pohľadávok jeho právneho predchodcu v celkovej výške 399,80 EUR voči nemu žalobcovi s tým, že k uvedenému postúpeniu malo dôjsť dňa 27.03.2019. Žalobca nepreukázal, kedy uvedené oznámenie bolo žalovanému doručené, resp. vôbec doručované.

20. Prípisom právneho zástupcu žalobcu sp.zn. 5.762.735 označeným ako „Pokus o zmier“ zo dňa 13.11.2020 mal žalobca vyzvať žalovaného na úhradu sumy 460,18 EUR pozostávajúcej zo sumy na faktúre vo výške 399,80 EUR a zo zákonných úrokov vo výške 60,38 EUR, najneskôr do 23.11.2020. Žalobca nepreukázal súdu, kedy bol vyššie uvedený prípis žalovanému doručený, resp. že bol vôbec doručovaný.

21. Z vyššie uvedených faktúr si žalobca v tomto sporovom konaní uplatňuje len nároky z faktúry č. 1801135866 znejúcej na sumu 312,30 EUR so splatnosťou 10.02.2018 a to v sume 312,80 EUR.

22. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

23. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

24. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

25. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

26. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

27. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30807173 zo dňa 22.12.2015, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný

záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

28. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 písm. a/ zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30807173 zo dňa 22.12.2015, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

30. Podľa ustanovenia § 43 ods. 12 písm. b/ zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30807173 zo dňa 22.12.2015, účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

31. Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30807173 zo dňa 22.12.2015, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

32. Podľa ustanovenia § 44 ods. 8 písm. b./ zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30807173 zo dňa 22.12.2015, podnik môže odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

33. Podľa ustanovenia § 44 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30807173 zo dňa 22.12.2015, odstúpením od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane, ak nie je v odstúpení uvedený neskorší deň; po tejto dobe nemožno účinky odstúpenia od zmluvy odvolať alebo meniť bez súhlasu druhej strany.

34. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30807173 zo dňa 22.12.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

35. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30807173 zo dňa 22.12.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

36. Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30807173 zo dňa 22.12.2015, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

37. Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č.30807173 zo dňa 22.12.2015, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

38. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30807173 zo dňa 22.12.2015, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

39. Podľa ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30807173 zo dňa 22.12.2015, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

40. Podľa ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30807173 zo dňa 22.12.2015, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

41. Zmluva o poskytovaní verejných služieb č. 30807173 zo dňa 22.12.2015, na základe ktorej právny predchodca žalobcu žalovanému poskytoval príslušné programy služieb je spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa na ňu vzťahujú ustanovenia § 52 a násl. Občianskeho zákonníka. Z obsahu tejto zmluvy je zrejmé, že ide o formulovanú zmluvu pripravenú vopred právnym predchodcom žalobcu, ktorý pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti. Žalovaný pri uzavretí tejto zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej resp. podnikateľskej činnosti a túto zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba. Spotrebiteľské zmluvy sú zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačенých tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Uvedené je zjavné aj v prejednávanej veci. Súd preto posudzoval vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskoprávny vzťah a v nadväznosti na to aplikoval naň aj príslušné ustanovenia zákonov upravujúce otázky ochrany spotrebiteľa.

42. V ďalšej fáze sporu sa súd sa vysporiadal s otázkou aktívnej vecnej legitímácie na podanie žaloby a ďalšie vedenie predmetného sporového konania žalobcom v tomto konaní, a skúmaním tejto otázky dospel záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť, nakoľko na strane žalobcu nie je daná aktívna vecná legitímácia v tomto spore.

43. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu -žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania, a súd je povinný ju skúmať vždy aj bez návrhu a to aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

44. V danom prípade podľa názoru súdu nebolo preukázané, že medzi obchodnou spoločnosťou K. D., D.. O.. M.. ako pôvodným veriteľom pohľadávky a jej príslušenstva, ktorej úhrady sa voči žalovanému v tomto spore domáha žalobca, a samotným žalobcom došlo k platnému postúpeniu uvedenej pohľadávky.

45. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednanom prípade je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor. Zároveň ďalšími zo zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách vyplývajúcejmi skutočnosťami (podmienkami), ktoré musí veriteľ splniť prv, než pristúpi k postúpeniu pohľadávky, je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy telekomunikačného podniku dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky telekomunikačného podniku na tretiu osobu, nakoľko zákon o elektronických komunikáciách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku.

46. Ide o postup obdobný ako v prípade postupu predvídaného v prípade § 92 ods. 8 tretia veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov), v prípade nedodržania

ktorého u bánk je pochybenie takéhoto postupu sankcionované neplatnosťou prípadného postúpenia takejto pohľadávky (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejnený v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

47. V danom spore žalobca nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukázal, že si jeho právny predchodca splnil svoju povinnosť podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., a teda že žalovaného písomne vyzval na peňažné plnenia, ktorých sa v tomto spore od žalovaného domáha, a že prípadne napriek takejto písomnej výzve bol žalovaný nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní s uvedenými peňažnými plneniami. Za takéto výzvy podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. v žiadnom prípade nebolo možné považovať ako to uvádza žalobca samotné faktúry, ktorými žalovanému jeho právny predchodca účtoval predmetné poskytnuté služby, pretože tieto svojim obsahom ani nepredstavovali takéto výzvy na plnenia, ale boli len účtovnými dokladmi. Navyše ani v ich prípade nebolo preukázané že boli žalovanému doručené, resp. kedy boli mu doručené, aby sa vôbec dalo posúdiť podmienka nepretržitého omeškania žalovaného dlhšie ako 90 dní s uvedenými peňažnými plneniami bola, príp. nebola splnená.

48. Ako už súd vyššie uviedol podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR v prípade obdobného znenia zákona o bankách jednou zo základných požiadaviek k tomu, aby pohľadávka voči žalovanému mohla byť z banky (v tomto spore teda telekomunikačného podniku - poznámka súdu) postúpená na tretí subjekt, je splnenie podmienky, že žalovanému bola výzva na splnenie jeho omeškaných úhrad voči banke (v tomto spore teda telekomunikačnému podniku - poznámka súdu) preukázateľne zaslaná (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejnený v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

49. Podľa názoru súdu je takýto výklad textu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách aplikovateľný aj na výklad ustanovenia § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom v čase, kedy bola uzavretá Zmluva o poskytovaní verejných služieb č. 30807173 medzi spoločnosťou K. D., D.. O.. M.. a žalovaným. Týmto smerom sa uberá aj rozhodovacia činnosť slovenských súdov (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/328/2017 zo dňa 30.05.2019, príp. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/151/2018 zo dňa 19.09.2019).

50. Táto požiadavka preukázateľného doručovania uvedeného prípisu žalovanému v konečnom dôsledku vyplýva aj zo samotného zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. takéto výzva na splnenie dlhu zo strany žalovaného pred postúpením uvedenej pohľadávky musí mať písomnú podobu, pričom v prípade, že sa táto písomná výzva právneho predchodcu doručovala žalovanému ako tzv. kvalifikované oznámenie, musela sa mu buď doručiť, čo by potvrdzovala ním podpísaná doručka, alebo vrátiť tomuto predchodcovi ako nedoručená zásielka s informáciou o jeho o uložení a nevyzdvihnutí si žalovaným (Časť VIII „Oznamovanie, doručovanie“, bod 3 Všeobecných podmienok na poskytovanie verejných služieb spoločnosti DIGI Slovakia účinných od 01.03.2015).

51. V prípade ak sa doručovala ako tzv. bežné oznámenie, žalobca nepreukázal jej doručenie bežnou judikatúrou najvyššieho súdu akceptovanou fikciou doručenia.

52. Podľa tejto sa listiny považujú za doručené do sféry ich adresáta momentom ich uloženia do poštovej schránky žalovaného, resp. vhodenia oznámenia o uložení tejto zásielky na pošte do poštovej schránky s možnosťou si jej vyzdvihnúť v odbernej lehote (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011), pričom v tomto spore sa nepreukázalo splnenie žiadnej z uvedených podmienok.

53. Súd tiež poznamenáva, že podľa platnej judikatúry v prípade sporu o doručenie písomnosti dôkazné bremeno o doručení písomnosti zaťažuje odosielateľa (porovnaj Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

54. V tejto súvislosti súd len poznamenáva, že sprísnená ochrana spotrebiteľa vyžaduje, aby sa v prípade, ak sú dané pochybnosti o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30807173 medzi právnym predchodcom žalobcom a žalovaným, použil výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Je nepochybné, že výklad, v zmysle ktorého, pokiaľ sa riadne nepreukáže splnenie všetkých podmienok na postúpenie pohľadávok vedených voči jeho osobe z telekomunikačného podniku na súčasného žalobcu je priaznivejší a je na mieste ho aplikovať.

55. V súvislosti s doručovaním písomnosti v danom spore súd poukazuje ešte na jednu skutočnosť.

56. Podľa Časti VIII „Oznamovanie, doručovanie“, bod 4 posledná veta Všeobecných podmienok na poskytovanie verejných služieb spoločnosti K. D. účinných od 01.03.2015, v prípade bežného oznámenia toto by sa podľa znenia uvedených podmienok malo považovať za doručené vo štvrtý kalendárny deň po jeho odoslaní (tzv. fikcia doručenia).

57. Aj keby teda žalobca preukázal odoslanie prípadnej písomnej výzvy vykonanej v súlade s § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., nebolo možné túto fikciu o doručení považovať za smerodajnú, nakoľko súdna prax zaujala k takémuto postupu odmietavé stanovisko. Podľa judikatúry najvyššieho súdu dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručení len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Podľa tohto názorového prúdu fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok (porovnaj bod 11.3 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejneného pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

58. Vzhľadom na vyššie uvedené tak nebolo preukázané splnenie podmienok uvedených v § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., na základe ktorých by sa dalo postúpenie pohľadávok voči žalovanému, ktoré sú predmetom tohto sporu, z postupcu na žalobcu (ako postupníka) považovať za súladné so zákonom, a teda za platné.

59. Pokiaľ aj žalobca poukázal na § 151 ods. 1 CSP a z neho vyvodzoval záver, že tým, že žalovaný žiadnym spôsobom nenamietal existenciu, resp. nepoprel existenciu ani zánik zmluvného vzťahu, je možné považovať preukázanie vzniku a zániku zmluvného vzťahu za nesporné skutkové tvrdenia, ktoré nie je v konaní potrebné dokazovať, a tým teda podľa neho je zrejmé preukázané aj splnenie si povinnosti podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. , súd sa s týmto názorom žalobcu nestotožňuje a poukazuje na analytickú právnu vetu Uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 246/2019 zo dňa 11.06.2019, podľa ktorej „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená)“.

60. Okrem toho povinnosť posúdiť ex offo nekalý charakter niektorých podmienok v spotrebiteľských zmluvách predstavuje v danej veci procesnú požiadavku, ktorá neplatí pre jednotlivcov, ale pre súdne

orgány (pozri analogicky rozsudky z 10. septembra 2014, Kušionová, C-34/13, EU:C:2014:2189, bod 67, ako aj z 18. februára 2016, Finanmadrid EFC, C-49/14, EU:C:2016:98, bod 35 a citovanú judikatúru). (porovnaj bod 77 rozsudku C-377/14).

61. Inými slovami povinnosťou súdu pri posudzovaní sporov, v ktorých vystupuje slabšia strana sporu v pozícii spotrebiteľa je pri dôkladnom posudzovaní obsahu zmluvného vzťahu medzi sporovými stranami ex offio dôsledne naplňať ustanovenia únieového spotrebiteľského práva vo veci ochrany spotrebiteľa. To znamená, že súd je povinný posúdiť aj otázku platnosti, či neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo spotrebiteľského sporu bez ohľadu na to, či to žalovaný ako spotrebiteľ namieta lebo nenamieta.

62. V tejto súvislosti súd tiež poukazuje aj na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejneného v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018, ktorý takisto pripúšťa možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky.

63. Súd tiež poznamenáva, že ani samotné relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky v prípade spotrebiteľských sporov bez ďalšieho nezakladá aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd nemá povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Ak totiž bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa (porovnaj bod 24 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejneného v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

64. Súd teda uzatvára, že v prípade pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, vzhľadom na nesplnenie podmienok vyžadovaných § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách zo strany obchodnej spoločnosti K. D., D.. O.. M., a síce podmienky preukázateľného zaslania písomnej výzvy na úhradu dlžnej pohľadávky zo strany K. D., D.. O.. M. žalovanému nie je cesia tejto pohľadávky podľa tohto osobitného predpisu (t.j. Zákona o elektronických komunikáciách) dovolená, čo ma za následok, že Zmluva o postúpení pohľadávok v časti týkajúcej sa pohľadávky obchodnej spoločnosti K. D., s. r. o. voči žalovanému, ktorá pohľadávka je predmetom tohto sporu, je absolútna neplatná pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Ak totiž dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. Súd preto žalobu žalobcu v celom rozsahu (t.j. ako čo do uplatnenej istiny tak aj jej príslušenstva) zamietol.

65. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

66. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

67. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

68. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

69. Podľa § 255 ods.2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

70. Podľa § 262 ods.1CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

71. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

72. Podľa článku 4 ods. 1 a 2 Základných princípov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

73. Podľa článku 17 Základných princípov CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

74. O trovách konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkami 4 a 17 Základných princípov CSP teda prihliadajúc na pomeru jeho úspechu strán v spore ako aj skutočnosť že si úspešná strana v spore nárok na náhradu trov konania neuplatnila.

75. Súd pri posudzovaní uvedeného úspechu vzal na zreteľ skutočnosť, že pomer úspechu žalovaného bol 100%. Žalovanému ako úspešnej strane sporu by tak vznikol nárok na plnú náhradu trov konania.

76. V danom spore si však žalovaný trovy konania neuplatnil a ani nebol nijako procesne aktívne činný. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem.

77. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo analogia iuris). Súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne ďalším rozhodnutím o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnený žalovaný síce bol úspešný v spore, avšak náhradu trov konania si neuplatnil, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

78. Súd preto rozhodol tak, že žalovanému ako úspešnej strane sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok /ďalej len ako „ CSP“/).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.